

РЕШЕНИЕ

№ 1202

гр. Пловдив, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Мирела Г. Чипова

като разгледа докладваното от Борис Д. Илиев Въззивно гражданско дело № 20225300502452 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463 ГПК във връзка с чл.278 от ГПК.

Образувано по жалба вх. №30370/17.06.2022г., подадена от присъединения възискател „Аква Вита Проект“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Цар Калоян“ № 8, ет. 6, ЕИК 202502338, чрез пълномощника му по делото адв. Н. Т., против разпределение от 06.06.2022г. , предявено на страните на 16.06.2022г., изготвено от ЧСИ Петко Илиев, рег. № 821 - район на действие Окръжен съд Пловдив, по изпълнително дело № 285/2016г., на сумата от 18 061,98 лева, получена след публична продажба на недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор №00702.518.162.1.91, находящ се в гр.А.,***. В жалбата са изложени подробни оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното разпределение, като е направено искане до съда за неговата отмяна и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК са постъпили писмени възражения срещу жалбата от възискателя „Банка ДСК“ АД, чрез пълномощника юрисконсулт П.А. и от присъединения възискател „Финансова къща Кристи“ ЕООД, чрез пълномощника адв.С. Х., с които същата се оспорва като неоснователна, като се иска оставянето ѝ без уважение и присъждане на направените по делото разноски.

В писмените си мотиви на основание чл. 436, ал. 3 от ГПК ЧСИ Петко Илиев, рег. № 821 - район на действие Окръжен съд Пловдив, изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата.

Съдът, като анализира доказателствата по делото и направените в жалбата възражения, приема за установено следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна и е в законния по чл.462 ал.2 от ГПК срок, платена е държавна такса за обжалване действията на ЧСИ и като процесуално допустима жалбата подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата срещу извършено разпределение е

неоснователна.

От приложените копия от изп.д. № 20168210400285 и изп.д. № 20168210400286, двете по описа на частен съдебен изпълнител Петко Илиев с рег. № 821 и с район на действие района на Пловдивския окръжен съд, като второто е присъединено към първото, е видно, че изп.д. № 20168210400285 е образувано по молба на „Банка ДСК“ ЕАД – София против „Берк-кан 99“ ЕООД, О. Х. К., „Каравелли колекцион“ ЕООД, "Хюдай-92" ООД и „Едис-09“ ЕООД и въз основа на изпълнителен лист от 03.02.2016 г. по ч.гр.д. № 165/2016 г. на Районен съд – А., а изп.д. № 20168210400286 е било образувано по молба на „Банка ДСК“ ЕАД – София против „Берк-кан 99“ ЕООД и О. Х. К. и въз основа на изпълнителни листове от 26.01.2016 г. по ч.гр.д. № 124/2016 г. и изпълнителен лист от 03.02.2016 г. по ч.гр.д. № 164/2016 г., двете на Районен съд – А.. Впоследствие по реда на чл. 456 от ГПК като вискатели са присъединени „Аква Вита Проект“ ЕООД - Пловдив, „Финансова къща Кристи“, а по реда на чл. 458 от ГПК е конституирана Държавата чрез НАП – София – ТД Пловдив.

С разпределение от 06.06.2022 г., предявено на страните на 16.06.2022 г., е разпределена сумата 18 061,98 лв., представляваща предложена продажна цена от присъединения вискател „Аква Вита Проект“ ЕООД - Пловдив, обявен за купувач с протокол от 21.01.2021 г. при проведената за периода от 20.12.2021 г. до 20.01.2022 г. публична продажба на недвижим имот, представляващ СОС с идентификатор №00702.518.162.1.91, находящ се в гр.А., ***, собственост на длъжника „Хюдай-92“ ООД“ ЕООД, както следва:

1. От първи ред-вземания с привилегия на основание чл.136,ал.1,т.1 от ЗЗД:

-В полза на частния съдебен изпълнител – 36 лв.;

2. От втори ред-вземания без привилегия/ хирографарни вземания/:

-за първи вискател : на „Банка ДСК“ ЕАД – София- 12 801,12 лева

-такса по т.26 на събраното вземане-159,57 лева с ДДС

-за втори вискател „Финансова къща Кристи“-3797,46 лева

-такса по т.26 на събраното вземане-155,57 лева с ДДС

-за трети вискател „Аква Вита Проект“ЕООД-1032,01 лева

-такса по т.26 на събраното вземане-80,25 лева с ДДС

Разпределени при коеф.-0,017 и отразени в таблица №1, неразделна част от разпределението.

Против това разпределение е постъпила жалба от „Аква Вита Проект“ ЕООД - Пловдив, предмет на настоящото производство,като в нея се твърди, че то е неправилно и незаконосъобразно, за което са изложени подробни мотиви, а искането е разпределението да бъде отменено изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК ако събраната сума по изпълнителното дело е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочитително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между другите по съразмерност. Настоящият състав намира, че разпределението, извършено при условията на чл. 495 от ГПК, макар да съдържа определени специфики, по същността си не се различава от това по чл. 460 от ГПК.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя относно неяснота в обжалваното разпределение досежно това кои са вискателите по делото, в какъв размер са вземанията им преди извършване на разпределението, какъв е размерът на непогасените им задължения и какъв е редът за удовлетворяване на съответния вискател и основанието за това. Както се вижда от съдържанието на

разпределението, в него подробно са описани вземанията на всички вискатели, посочени според това дали са олихвяеми или неолыхвяеми, респ. дали представляват главница, лихви или разноси, като за „Банка ДСК“ ЕАД те са диференцирани и според това дали са по изп.д. № 20168210400285 или по присъединеното към него изп.д. № 20168210400286, респ. по кой изпълнителен лист, а вземанията за разноси на частния съдебен изпълнител и са подробно посочени по размер, основание и пера в мотивната част на разпределението. От съдебния изпълнител е определен и коефициент за съразмерност за разпределение с оглед останалата сума за удовлетворяване на хирографарни вискатели, след прилагане на привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД. Настоящият състав намира, че изготвянето на сметка за размера на дълга по смисъла на чл. 79, ал. 1 от ЗЧСИ не опорочава извършеното разпределение, както неправилно твърди жалбоподателя. Посочената разпоредба задължава съдебния изпълнител да изготви сметка за събиране на таксите по изпълнението в два или повече еднообразни екземпляра, единият от които се връчва на задълженото лице, като наличието на такава сметка и нейното съдържание се отразява на отношенията между длъжника и съдебния изпълнител, но не е въздигната от законодателя като задължително условие за законосъобразност на разпределението. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в разпределението не е следвало да бъдат включвани дължимите, но невнесени от вискателя авансови такси, които не могат да се ползват с първа по ред привилегия, а частният съдебен изпълнител следва да бъде удовлетворен за тези суми едва след като бъдат погасени задълженията на привилигированите вискатели или след като се снабди с изпълнителен лист за тях. Действително по правило таксите по изпълнението се дължат от вискателя и те следва да се платят от него авансово, като дали те са внесени предварително или не, не се отразява на законосъобразността на извършените от частния съдебен изпълнител изпълнителни действия. В случай обаче, че тези такси не са били внесени от вискателя и изпълнителните действия са извършени, те са дължими от длъжника /чл. 79, ал. 2 от ГПК/. Действително частният съдебен изпълнител може да поиска по реда на чл. 410, ал. 1 от ГПК да му бъде издадена заповед за изпълнение против вискателя /чл. 79, ал. 3 от ЗЧСИ/, но той не може да бъде задължен да се възползва от този ред. Настоящият състав счита, че независимо дали са внесени авансово или не, таксите за осъществяване на принудителния способ, от който е получена сумата, която се разпределя, се дължат от длъжника, като кредиторът /вискателят при внасянето им или частният съдебен изпълнител, ако са авансови дължими и не са внесени или не са авансово дължими, например във връзка с предявяване на разпределението/ е с привилегията по чл. 136, ал.1, т. 1 от ЗЗД, като в обжалваното разпределение те са конкретно посочени по размер и основание. По отношение на това дали по този начин се ощетяват страните /първоначалният вискател и длъжникът, чийто имот е продаден/, съдът намира, че не следва да обсъжда това възражение, тъй като жалбоподателят не може да предявява чужди права в съда и да защитава чужди интереси, а съответните страни не са подали жалба против извършеното разпределение. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за това, че съдебният изпълнител е определил неправилно размера на дълга поради наличието на променливи компоненти /лихвите/ и неяснотата към коя дата са изчислени те. В обжалваното разпределение са посочени точно и конкретно вземанията на всеки от вискателите, като те са конкретизирани по пера, размер и произход, а за законната лихва към всяко главно вземане изрично е вписано, че тя е определена към 06.06.2022 г., т.е. датата на изготвяне на разпределението.

Неоснователно е и оплакването на жалбоподателя, че вземането му е посочено от съдебния изпълнител в неправилен и неточен размер.

От материалите по изпълнителното дело е видно, че жалбоподателят е присъединен като вискател по изпълнителното дело въз основа на удостоверение по чл.456 от ГПК, издадено от ЧСИ Тодор Луков за следните суми: 50 000 лева-главница, ведно със законната лихва върху нея , считано от 20.02.2020г. до окончателното й

изплащане, сумата в размер от 1000 лева-представляваща разноски по гражданското дело, сумата в размер от 7000 лева, представляваща разноски по изпълнителното дело за адвокатско възнаграждение, както и сумата в размер на 437,40 лева с ДДС, представляваща платени от възискателя такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ по изпълнителното дело по описа на ЧСИ Луков. Жалбоподателят е заплатил по сметка на ЧСИ Илиев и разноски във връзка с присъединяването му като възискател в размер на 180 лева с ДДС. Установява се също, че жалбоподателят е участвал в публична продажба по изпълнителното дело без да внася задатък за същото, като впоследствие не е внесъл сумите, определени с влязлото в законна сила разпределение по чл. 495 от ГПК. Неоснователно е оплакването, че съдебният изпълнител не е намалил вземането на жалбоподателя съобразно изискването на чл. 493 ал. 1, т. 1 от ГПК. От материалите по делото е видно, с протокол от 04.03.2022г. е разпоредено на основание чл. 493, ал. 1, т. 1 от ГПК да се намали вземането на „Аква Вита Проект“ ЕООД със сумата в размер от 8400 лева, представляваща размерът на необходимия за участие в тази продажба задатък, за което е изпратено и нарочно съобщение до издалия удостоверение съдебен изпълнител-ЧСИ Тодор Луков

Неоснователни са и оплакванията на жалбоподателя, че съдебният изпълнител не е взел предвид и погашенията извършени с предходни влезли с сила разпределения. Жалбоподателят бланкетно въвежда това оплакване, без да посочва погашенията по кои предходни разпределения и в какъв размер не са взети предвид. От материалите по делото е видно, че по същото са изготвяни няколко разпределения, като при изготвяне на всяко следващо са вземани предвид и отчитани погашенията, извършени с предходните.

В обобщение, съдът приема, че при изготвяне на разпределението съдебният изпълнител се е съобразил с изискванията на материалния и процесуалния закон, с предвидените в разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД привилегии, определил е размерът на вземанията на първоначалния възискател и на конституираните допълнително такива, а разпределението е изготвено и предявено на страните по съответните ред, форма и срок, както и са спазени останалите законови изисквания във връзка с него. Предвид гореизложените мотиви съдът намира, че обжалваното разпределение е законосъобразно и е следвало да бъде потвърдено.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25а, ал. 3 от Наредба за заплащането на правната помощ следва да бъде осъден жалбоподателят да заплати на ответника по жалбата „Банка ДСК“ АД сумата от 50 лв.- разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

В полза на ответника по жалбата „Финансова къща Кристи“ ЕООД не следва да се присъждат разноски, тъй като не са представени доказателства по делото такива да са били направени.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. №30370/17.06.2022г., подадена от „Аква Вита Проект“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Цар Калоян“ № 8, ет. 6, ЕИК 202502338, против разпределение от 06.06.2022г., предявено на страните на 16.06.2022г., изготвено от ЧСИ Петко Илиев, рег. № 821 - район на действие Окръжен съд Пловдив, по изпълнително дело № 285/2016г., на сумата от 18 061,98 лева, получена след публична продажба на недвижим имот, представляващ СОС с идентификатор №00702.518.162.1.91, находящ се в гр. А.,***.

ОСЪЖДА „Аква Вита Проект“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Цар Калоян“ № 8, ет. 6, ЕИК 202502338, да заплати на „Банка ДСК“ АД,

със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Московска“ № 19, ЕИК 121830616, сумата 50 лева разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____